

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 335/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok a jeho rozhodnutím sp. zn. 3 Er 603/2006 zo 4. septembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. novembra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) a jeho rozhodnutím sp. zn. 3 Er 603/2006 zo 4. septembra 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Sťažovateľka je právnickou osobou poskytujúcou úvery fyzickým osobám a v konaní pred ústavným súdom namieta porušenie svojich práv vyplývajúcich z ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu v exekučnom konaní, v ktorom vystupovala ako oprávnená osoba, pričom povinnou osobou bola fyzická osoba (dlžník) špecifikovaná v sťažnosti. Sťažovateľka osobitne podaným návrhom požiadala súdneho exekútora JUDr. R. K. o vykonanie exekúcie. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov následne požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Sťažovateľka v sťažnosti výslovne uviedla, že okresný súd napadnutým rozhodnutím (ktoré k sťažnosti nepripojila, pozn.) „*ex offio rozhodol o vylúčení sťažovateľa z vykonávania exekúcie*“, čo malo mať za následok porušenie jej označených práv.

Po obšírnej právnej argumentácii sťažovateľka v petite sťažnosti navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom a napadnutým rozhodnutím okresného súdu boli porušené ňou označené práva podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu, aby napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a aby

okresný súd zaviazal zaplatiť sťažovateľke finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľka aj napriek skutočnosti, že jej musí byť známy názor ústavného súdu na danú problematiku, aj naďalej podáva sťažnosti vo veciach, ktoré sú skutkovo a právne takmer identické s tými, ktoré už ústavný súd riešil, a týkajú sa vylúčenia toho istého súdneho exekútora z vykonávania exekúcie, v ktorej vystupuje sťažovateľka ako oprávnená osoba. Ústavný súd preto s odkazom na svoje predchádzajúce rozhodnutia (napr. sp. zn. I. ÚS 382/2012, II. ÚS 379/2011, III. ÚS 90/2011, III. ÚS 242/2011, III. ÚS 488/2012, IV. ÚS 446/2011

a III. ÚS 496/2012) prihliadajúc zároveň na zásadu procesnej hospodárnosti konania podľa poslednej vety § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľky po predchádzajúcich upozorneniach bez uvedenia odôvodnenia ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júla 2013